உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சைவம்.

மலர் 3.] || பிங்கல௵ ஆனி, ஆடி மீ - ஜூன், ஜூலை மீ || [இதழ் 6-7.

மதிவளர்சடைமுடி மன்றுளாரைமுன்
றுதிசெயுநாயன்மார் தூயசொன்மலர்
பொதிநலனுகர்தருபுனிதர்பேரவை
விதிமுறையுலகினில்விளங்கிவெல்கவே.

சிவஞானபோதம்.

மூன்றுஞ்சூத்திரம்.

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றலி
னைம்புல னொடுக்க மறிதலிற் கண்படி
லுண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்தலின்
மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா.

உலகத்திற்கு நிமித்தகாரணமாகிய பதிப்பொருளுண்டென்பதை முதற் சூத்திரத்தினால் விளக்கி, அருட்சத்தியும் மாயையுமாகிய துணைக்காரண முதற்காரணங்களதுண்மையையும், அவற்றால் உலகங் காரியப்படுமாறும் இரண்டாஞ் சூத்திரத்தால் விளக்கி, அவற்றாலாயபயனை யடைதற்குரிய ஆன்மாக்களின் உண்மையை இம் மூன்றாஞ் சூத்திரத்தால் விளக்குகின்றார்.

(இ-ள்) இலது என்றலின் ஆன்மா உளது—இல்லை என்று சொல்லுதலால் (அவ்வாறு சொல்லும்) ஆன்மா உள்ளது.— எனது உடல் என்றலின் உளது = எனது உடம்பு என்று கூறுதலால் (உடம்புக்கு வேறாக) ஆன்மாவுளது.—ஐம்புலன் அறிதலின் உளது = ஐம்புலன்களை (வேறாக) அறிதலால் (அவற்றிற்கு வேறாக) ஆன்மா உளது.—ஒடுக்கம் அறிதலின் உள்ளது = ஐம்புலன்களும் ஒடுங்கின சொப்பனத்தானத்தில் நிகழ்ந்தவற்றை யறிதலினால் ஆன்மா

வேறுண்டு.—கண்படில் உண்டிவினை யின்மையின் உளது = நித்திரையில் (இன்பத்துன்ப) அனுபவமும், (உடம்பின்) சேட்டையும் (பிராணவாயுவுக்கு இல்லாமையால் (அதற்கு வேறாக) ஆன்மா உளது.—உணர்த்த உணர்தலின் உளது = அறிவிக்க அறிதலால் (மறந்து மறந்து அறிதலின்றி அறிந்தவாறே அறிந்து நிற்கும் பிரமத்திற்கு வேறாக) ஆன்மா உளது.—மாயா இயந்திர தனுவினுள் உளது—மாயாகாரியங்களால் ஆக்கப்பட்ட சூத்திரப்பாவைபோலும் உடம்பின்கண்ணே (எல்லாம் கூடிய சமுதாயத்திற்கு வேறாக) ஆன்மா உளது (எ-று.)

மூன்றுஞ்சூத்திரத்தின் அதிகரணங்கள்.

க-வது—இலதென்றலின் ஆன்மாவுளது.

உ-வது—எனதுடலென்றலின் ஆன்மாவுளது.

ங-வது—ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளது.

ச-வது—ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மாவுளது.

ரு-வது—கண்படின் உண்டிவினை யின்மையின் ஆன்மா உளது.

சா-வது—உணர்த்த உணர்தலின் ஆன்மா உளது.

எ-வது—மாயா வியந்திர தநுவினுள் ஆன்மாவுளது.

இவ்வேழு அதிகரணங்களால் சூனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரியான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி, விஞ்ஞானான்மவாதி, சமுகான்மவாதி என்னும் எழுவர் மதங்களையும் முறையே மறுத்து உயிருண்மைச் சாதிக்கப்படுகின்றது.

மூன்றுஞ்சூத்திரத்தின் சூர்ணிகை.

க-வது—இல்லையென்கின்ற அறிவுடனே சொல்லுகையினாலே யறிவுயிருண்டு.

உ-வது—எனதுடல் என்று பொருட் பிரிதின் கிழமையாகச் சொல்லுகையினாலே யறிவுயிருண்டு.

ங-வது—ஐந்தையும் ஒருவனே யறிதலின் ஒவ்வொன்றை மாத்திரமறிகின்ற ஐந்திற்கும் வேறாய் உயிருண்டு.

ச-வது—கனவுடலைவிட்டு நனவுடலிலே வருகையினாலே அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

ரு-வது—நித்திரையிலும் பிராணவாயு தொழில் பண்ணவும், சரீரத்திற்குப் புசிப்பும் தொழிலுமில்லாதபடியினாலே பிராணவாயுவுக்கு வேறாயுயிருண்டு.

௬-வது—மறந்து மறந்து நினைக்கின்றபடியினாலே மறவாமலிருக்கிற வரனுக்கு வேறாயுயிருண்டு.

௭-வது—எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாயுயிருண்டு.

மூன்றாஞ்சூத்திரத்தின் வார்த்திகம்.

௧-வது—ஈண்டு இலதென்றலின் ஆன்மா வுளதென்றது. எவற்றையும் அன்றன்றெனவிட்டு ஆன்மா இலதென்று நிற்பது உளதாதலின் அதுவே அவ்வான்மாவா மென்றது.

௨-வது— இனி எனதுடலென்றலின் ஆன்மா வுளதென்றது. என்பதி என்மனை என்றாற்போல என்கை என்காலென நிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

௩-வது—இனி ஐம்புலனறிதலின் ஆன்மாவுளதென்றது. ஐம்புலனாகிய சத்தப்பரிச ரூப ரச கந்தங்களை இந்திரியங்கள் ஒன்றறிந்த தொன்றறியாமையின், இவ்வைந்தினையும் ஐம்பயனுமறிவதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாம் என்றது.

௪-வது—இனி ஒடுக்கமறிதலின் ஆன்மா வுளதென்றது. நனவின்கட் கனவுகண்டாமென்றுங் கண்டிலமென்றும் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

௫-வது.— இனிக் கண்படில் உண்டி வினையின்மையின் ஆன்மா வுளதென்றது. ஒடுங்கினவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவனம் பிரகிருதிக்கின்மையின் ஒடுங்காதவிடத்து இன்பத்துன்பஞ் சீவியாநிற்பதுளதாகலின் அதுவே அவ்வான்மாவாமென்றது.

௬-வது—இனி உணர்த்த வுணர்தலின் ஆன்மாவுளது என்றது. அவன் அறிந்தாங்கறிவனென் றறிவிக்க அறிந்து உபதேசியாய் நிற்பதுளதாகலின் அதுவே யவ்வான்மாவாமென்றது.

௭-வது—இனி மாயாவியந்திர தனுவினுள் ஆன்மாவுளதென்றது. அவை தாம் வெவ்வேறு பெயர்பெற்று நிற்றலான்.

இச்சூத்திரத்தின் உதாரணவெண்பாக்கள் ஏழு.

சாக்கியநாயனார் புராணம்.

தகடன வாடையன் சாக்கியன் மாக்கற் றடவரையின்
மகடனந் தாக்கக் குழைந்ததிண் டோளர்வண் கம்பர்செம்பொன்
றிகழ்தரு மேனியிற் செங்க லெறிந்து சிவபுரத்துப்
புகழ்தரப் புக்கவ னூர்சங்க மங்கை புவனியிலே.

திருச்சங்கமங்கையிலே, வேளாளர் குலத்திலே உதித்த ஒருவர் சனனமரணத்துன்பங்களை நினைந்து நினைந்து கவலைகொண்டு, அவைகளினின்று நீங்குநெறி யாது என்று ஆராய்வாராயினார். அந்நாளிலே காஞ்சீபுரத்தை அடைந்து, பௌத்தர்களை அணுகி, அவர்கள் அநுட்டிக்கும் பௌத்தசமயத்திலே பிரவேசித்து, அச்சமய நூல்களை ஓதி, அவற்றின் பொருள்களை ஆராய்ந்தார். ஆராய்ந்த பொழுது, அச்சமயம் சற்சமயமன்றென்பது அவருக்குத்தெள்ளிதிற்புலப்பட்டது. அதுபோல மற்றைச் சமயநூல்களும் ஆராய்ந்து அவைகளும் மெய்யல்லவெனத் தெளிந்து, பரமசிவனது திருவருள் கூடுதலால், அறிவிக்க அறியும் சித்தாகிய ஆன்மாக்களும் அவ்வான்மாக்களினாலே செயப்படுஞ் சடமாகிய புண்ணியம் பாவம் என்னுங் கர்மங்களும் அக்கர்மங்களாலே பெறப்படுஞ் சுகம் துக்கம் என்னும் பலங்களும் அப்பலங்களைக்கொடுக்கின்ற தானேஅறியுஞ் சித்தாகிய பதியும் எனப் பொருள்கள் நான்கு என்றும், அவைகளைப் பூர்வோத்தரவிரோதமின்றி யதார்த்தமாக உணர்த்தும் நூல் சைவசமயநூலே என்றும், அந்நூல் உணர்த்தும் பதி பரமசிவனே என்றும், அறிந்துகொண்டார். எந்தநிலையிலே நின்றாலும் எந்த வேஷத்தை எடுத்தாலும் பரமசிவனுடைய திருவடிகளை மறவாமையே பொருள் என்று கருதி, தாம் எடுத்த பௌத்தவேஷத்தைத் துறவாமல், சிவபெருமானை மிகுந்த அன்பினோடு இடைவிடாது தியானஞ்செய்வாராயினார்.

சிவசாதாக்கியம், அமூர்த்திசாதாக்கியம், மூர்த்திசாதாக்கியம், கர்த்திருசாதாக்கியம், கர்மசாதாக்கியம் என்னும் பஞ்சசாதாக்கியங்களுள், கர்மசாதாக்கிய சிவலிங்கத்தின் மகிமையை உணர்ந்து, தினந்தோறும் சிவலிங்கதரிசனஞ் செய்துகொண்டே போசனம் பண்ணல்வேண்டும் என்று விரும்பி, சமீபத்தில் ஓர்வெள்ளிடையிலிருக்கின்ற சிவலிங்கத்தைத் தரிசித்து, பேரானந்தம் உள்ளவராகி தாஞ்செய்யுஞ் செயல் இதுவென அறியாது, அருகிலேகிடந்த ஒரு

செங்கல்லைக் கண்டு, அதைப்பதைப்பினுடனே எடுத்து, அச்சிவலிங் கத்தின்மேல் எறிந்தார். சிறுபிள்ளைகள் செய்யும் இகழ்வாகிய செய் கைகளும் தாய் தந்தையர்களுக்குப் பிரீதியாமாறுபோல, அந்தச் சாக்கியநாயனாருடைய செய்கையும் பரமசிவனுக்குப் பிரீதியாயிற்று. அந்நாயனார் அன்றுபோய் மற்றைநாள் அந்நியமத்தை முடித்தற்கு அணைந்தபொழுது, முதனாளிலே தாஞ்சிவலிங்கத்தின்மேற் கல்லெ றிந்த குறிப்பை நின்று ஆலோசித்து, "நேற்று எனக்கு இவ்வெண் ணம் வந்தது பரமசிவனது திருவருளே" என்று துணிந்து, அதனை யே திருத்தொண்டாக நினைந்து, எப்பொழுதும் அப்படியே செய் யக் கருதினர். எல்லாச்செயல்களுஞ் சிவன்செயல் என்றே தெளிந் தமையால், அந்நியதியைத் தினந்தோறும் வழுவாமல் அன்பினுடன் செய்ய, அது ஆன்மாக்கடோறும வியாபித்திருந்து எல்லாவற்றை யும் உணருஞ் சிவபெருமானுக்கு மிகச்சிறந்த திருத்தொண்டாகி முடிந்தது. ஒருநாள் அந்நாயனார் திருவருளினாலே மறந்து போச னஞ்செய்யப் புகும்பொழுது, "இன்றைக்கு எம்பெருமானை எறியா மல் மறந்துவிட்டேன்" என்று எழுந்து, அத்தியந்த ஆசையுடன் மிகவிரைந்து புறப்பட்டு, சிவலிங்கத்தை அணைந்து, ஒரு கல்லை எடுத்து அதன்மேல் எறிய, பத்திவலையிற்படுவாராகிய சிவபெருமா னார் உமாதேவியாரோடும் இடபாரூடராய் ஆகாயத்திலே தோன்றி அவரைத் தமது திருவடியிலே சேர்த்தருளினர்.

சாக்கியநாயனார்புராணம் முற்றிற்று.

திருநந்திதேவர் சரித்திரம்.

ஐயிரு புராணநூ லமலற் கோதியுஞ்
செய்யபன் மறைகளுந் தெரிந்து மாயையான்
மெய்யறு சூள்புகல் வியாத னீட்டிய
கையடு நந்திதன் கழல்கள் போற்றுவாம்.

முற்காலத்தில், இப்பரதகண்டத்தில், மாஹேஸ்வரம் என்னு மோர் பர்வதத்தில், மா, பலா, முதலிய பலவிருக்ஷங்களாலும, நறு மணங்கமழும அழகிய நாண்மலர்களின் இனிய மகரந்தங்கள் சிதற வீசும் மந்தமாருதத்தாலும், இருடிகள், முனிவர், சித்தர் முதலாயி

ஞேர்சென்று தீர்த்தமாடும் திவ்விய தடாகங்களினுலும் மிகச்சிறந்து விளங்கிய வனமொன்றினில், சிலாதர் என்னும் முனிபுங்கவரொருவர், தமது பணியிற்றவராத பத்தினியோடு வசித்திருந்தனர். அவர் காய், கனி, சருகு முதலிய சாத்துவிக உணவையே யருந்தி, நாடோறும் தமக்குரிய நித்திய நியமங்களையும், அக்கினிஹோத்திரம், அதிதிபூசை முதலியவைகளை வழுவின்றி இயற்றியும், பஸ்மருத்திராக்கங்களை இடையறாது தரித்து உழுவலன்போடு சிவலிங்கார்ச்சனை செய்தும், வைதிகநெறி சைவநெறி இரண்டினையும் கடைப்பிடித் தொழுகுவாராயினர்.

அவர் அவ்வாறொழுகுநாளில், ஓர் நாள் சித்திரவதியார் எனப் பெயரிய அவர் பத்தினியார் நெடுங்காலமாகத் தமக்குப் புத்திரப் பேறில்லாக் குறைவை நினைந்து வருந்தி, தமது கணவனை வணங்கிப் பின்வருமாறு கழறுவாராயினர். "என் பிராணநாதரே, என்மனதில் நெடுநாளாகக் குடிகொண்டிருக்குமொரு விருப்பத்தை இப்போது தேவரீரிடம் விண்ணப்பஞ் செய்கின்றேன். அசட்டை செய்யாமல் அங்கீகரித்தருளவேண்டும். அது யாதெனில், நமக்குப் புத்திரப்பேறில்லாக் குறையை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளவேண்டுமென்பதே. புத்திரரில்லாதவர்களின் வாழ்க்கை உலக நிந்தனைக்கிடமாயிருக்கிறது. கோடி கோடியாகப் பொருட்செல்வமிருந்தாலும் புத்திரச்செல்வம் ஒன்றில்லாதமனை பாழ்மனையேயாம்."

பொன்னுடையரேனும் புகழுடையரேனு மற்
றென்னுடையரேனுமுடையரோ—இன்னடிசில்
புக்களையுந் தாமரைக்கைப் பூநாறுஞ்செய்யவாய்
மக்களையிங்கில்லாதவர்.

"சற்புத்திரரில்லாதவர்களுக்கு நற்கதியில்லை யென்று நூல்கள் கூறுகின்றன. ஆதலால் இக்குறை நீங்குமாறு நாம் வேண்டுவார் வேண்டுவதே யீயும் விமலனை நோக்கித் தவஞ்செய்தல் வேண்டும்" என்றனர். அவ்வாறு மொழிந்த தமது மனைவியாரின் வதனாரவிந்தத்தை நோக்கிச் சிலாதமுனிவர், "பாவாய், உலகத்தில் மக்கட்பேற்றிற் பெரும்பேறில்லை யென்பதும், புத்திரஹீனனுக்குக் கதியில்லை யென்று நூல்கள் நுவலுவதும் உண்மையே. உத்தம புத்திரரால் உயர்கதியும் புகழும் உண்டாவதுபோல் அதமபுத்திரரால் அதோகதியும் அபகீர்த்தியும் உண்டாவது நீ நினைந்திலைபோ

னும்'' என்றனர். அதைக்கேட்டுச் சித்திரவதியார் சற்று நிதானித்து, மீண்டும் தமது பர்த்தாவைப்பார்த்து, "சுவாமி, இடையில் எனக்கொரு சந்தேகம் தோன்றுகிறது. தாம் தாம் செய்த வினை தாமே யனுபவிப்பர் என்று நூல்கள் கூறுகின்றனவே. அவ்வாறிருக்கவும், புத்திரபௌத்திரர்கள் செய்யும் வினைகள் தாய்தந்தை பாட்டன் முதலியோர்களை யெங்ஙனம்சென்றடையும்'' என்றனர். முனிவர், "பெண்ணே, குடும்பச்சேற்றிலழுந்தி, மனைவிமக்களிடத்திற் பற்றுவைத்து இறப்பவர்களுக்கே மக்கட்பேற்றால் இம்மையில் மாத்திரமன்றி மறுமையிலும் இன்பத் துன்பங்களுண்டாம். இருவகைப்பற்றும் விட்டு இறைவன் இணையடிப் பற்றையே பெரும் பற்றாகப் பற்றி நிற்பவர்களை புத்திரபௌத்திரர் முதலாயினோர் செய்யும் இருவினைகள் சென்றடையா. உலகத்தில் புத்திரர்களை நன்னெறியிற் செலுத்துதல் பிதா மாதாவின் கடமையாகவும்; மனைவியைக் கற்புநெறியில் நிறுத்துதல் கணவனின் கடமையாகவும், குடிகளை நல்வழியில் நடத்துதல் அரசன் கடமையாகவும் இருத்தலால் இவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தம் கடமையைச் செய்யாதொழியின் பாவத்திற் காளாவர். இதுபற்றியே பிள்ளைகள் செய்யும் புண்ணிய பாவங்களால் பெற்றோர்களுக்கு இன்பத்துன்ப முண்டாம் என்று நூல்கள் கூறுகின்றன'' என்றனர். சித்திரவதியார் பின்னும் தமது கணவனைப் பார்த்து "சுவாமி, தேவரீர் அருளிச்செய்தவாறே, ஐம்புலன்களாரவுண்டு, காமவிகாரங்கொண்டு, பெண்களைக்கூடி, புதல்வரையீன்று, சமுசாரசாகரத்தில் வீழ்ந்து கரையேறாமல் மடிகின்றவர்களுக்கல்லவோ தீயபுத்திரர்கள் பிறப்பதும் அதனால் துன்பம் விளைவதும். இருவகைப்பற்றும்விட்டு இறைவனிணையடிப்பற்றை இறுகப்பற்றி உலகத்தோ டொட்டி வாழ்ந்தும் தாமரையிலையி னீர்போல் தொடக்கின்றி யிருந்து, அன்பும் அருளும் தாங்கி, முகமலர்ந்து இன்சொற் கூறி விருந்தோம்பி, விதிப்படி பிரமயாகம், தேவயாகம், பிதுர்யாகம், மானுடயாகம், பூதயாகம் என்னும் ஐவகைவேள்விகளையுமாற்றி, பிறன்மனை நயவாமல், மங்கலமாகிய மனையறத்திற்கு நன்கலமாகிய நன்மகப்பேறு வேண்டி, நூல்கள் வரையறுத்த நன்னாளதனில், நற்குணம் நிறைந்த கற்புடை மனைவியைக்கூடி வாழ்பவர்களுக்குத் தீயபுத்திரர் பிறப்பதும் அதனால் துன்பம் விளைவதும் உண்டோ, இல்லை. இல்லை. ஆதலால் தேவரீர் உலகம் அஞ்ஞானத்தினின்றும் நீங்கி உய்யுமாறு

ஓர் சற்புத்திரனை வேண்டிச் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்தல் வேண்டும். தவத்தாற் கிடைக்காத பொருள் ஒன்றுமில்லை. தவத்தால் நினைத்தவெல்லாம பெறலாம். சற்புத்திரப்பேற்றைநோக்கி நாம் செய்யும் தவமானது நமக்குமாத்திரமன்றி சகலான்மகோடிகளுக்கும் பிரயோசனகரமாயிருக்கும்'' என்றனர். சிலாதர் "பெண்ணே, உன் உள்ளத்திலெழுந்த விருப்பம் லோகோபகாரமானது. ஆதலால் உலக உச்சீவனார்த்தமாக நான் கடுந்தவஞ்செய்து உயர்வொப்பில்லாததோர் புத்திரனைப் பெறுவேன்; நீ கிலேசப்பட வேண்டாம்'' எனறுகூறி, தவஞ்செய்யத் தொடங்கி பஸ்மோத்தூளித விக்கிரகராய், உருத்திராக்கமணிபூண்டு, ஸ்ரீ பஞ்சாக்கரத்தை உச்சரித்தும், உருத்திரத்தை ஆவர்த்திசெய்தும், சிவலிங்க பூசைசெய்தும், கனி கிழங்கு சலமுதலியவற்றை முறையே ஓரோர் வருடம் புசித்து மனவாக்குக காயங்களை யடக்கிச் சிவபெருமான் திருவடிகளில் சித்தத்தை இலயிக்கச்செய்தும், பின்னர் காய் கனியாதிகளையும் விட்டுக் கல்லையே பத்துவருடம் புசித்தும், அருந்தவஞ்செய்தனர். சிவபெருமான் அவரது தவத்திற்குமெச்சி, உமாசகாயராய், அரிபிரமாதி தேவர்கள் தம்மைச்சூழ்ந்து வணங்கிவர, அவர்முன் தோன்றியருளினர். அம்முனிவர் பெருமான் சிவபெருமானைத் தரிசித்து, பேரானந்தமடைந்தவராய், வேதவசனங்களால் வாயாரத்துதித்து நிற்க, இறைவனார் களிகூர்ந்து, அம்முனிபுங்கவரை நோக்கி, "ஓ தவசிரேஷ்டனே, நீவிரும்பிய வரத்தைக்கேள்'' எனலும், அவர் "எம்பெருமானே, மனோவர்க்குக் காயங்களாலும் வேதங்களாலும் எட்டப்படாத தேவரீரைத் தரிசித்தமாத்திரத்திலேயே அடியேன் சகலமும் பெற்றவனானேன். அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய பாததாமரைகளையன்றி வேறொன்றையும் விரும்பாத உழுவலன்புவேண்டும். உலகத்திலுள்ள அஞ்ஞானமாகிய இருளையகற்றிச் சிவஞானமென்னும் ஒளியைப் பரப்பி அடியேனுடைய மனையறத்தைப் புனிதமாக்கும் ஓர் புத்திரன் வேண்டும்,'' என்றனர். சிவபெருமான் புன்முறுவல் செய்து, "முனிவனே நீ சர்வ தேவஸ்வரூபனும் வேள்விநாயகனும் வேதநாயகனுமாகிய என்னைக்குறித்து யாகஞ்செய்யத் தொடங்குவாய். நீ அந்த யாகசாலையினிமித்தம் பூமியை உழும்பொழுது அவ்விடத்தில் அயோநிஜனாகிய ஓர் சத்புத்திரன் கிடைப்பான். அவன் எனக்குச் சமானனானவன். ஓ தவசிரேஷ்டனே நீ கல்லைப்புசித்துத் தவஞ்செய்த

மையால் மகாயோகியாய் சிலாதனென்னும் பெயரோடு வாழ்ந்து சிலநாட்சென்று நம்முலகில் கணதிபனுயிருக்கக்கடவாய்'' என்றருளி மறைந்தனர். முனிவர் தமக்குக் காட்சிதந்தருளிய இறைவனுருடைய திருவுருவத்தை நினைந்து பரவசமுற்று திக்குநோக்கிப் பலமுறை பூமியில் வீழ்ந்து வணங்கித் தமதிருப்பிடஞ்சென்று, யாகத்திற்குவேண்டிய சம்பாரங்களைச் சேகரிக்கத் தொடங்கி அறவோர்களாகிய அந்தணர்களுடன் ஆலோசித்து, வைகசவாலகில்யர்களை ருத்விக்குகளாகவும், குணி என்பவரைப் பிரமாவாகவும், பார்க்கவரை ஹோதாவாகவும், தும்புருவை உத்காதாவாகவும், அகமித்ரரைச் சதசியராகவும் கொண்டு, அன்னதானம் சொன்னதானம் முதலிய தானமாரி பொழிந்து, நான்கு நாள் தீக்ஷா நியமத்துடனிருந்து, பின்னர் சுபமுகூர்த்தத்தில் யாகஞ் செய்தற்குரிய பூமியைக் கலப்பையால் உழும்பொழுது, அக் கலப்பைவாயினிடம் பொன்மயமாகிய வோர்பெட்டி கிடைத்தது. அதனை யளவற்ற களிப்போ டெடுத்துச் சதசியரிடங் கொண்டுபோய்த் திறந்தனர். திறக்கவும், அதனுள் திவ்வியாபரணங்கள் விளங்க, கோடி சூரியரைப்போல் பிரகாசிக்கும் ஓர்குழந்தை யிருக்கக்கண்டு பரமாச்சரியமும் பரமானந்தமுமடைந்து, தமது பத்தினியாருக்கும் அங்கு நிறைந்திருந்த ருத்விக்குகளாகிய முனிசிரேட்டர்களுக்குங் காட்டினர். முனிசிரேஷ்டர்கள் அவரைப்பார்த்து "ஓமுனிபுங்கவரே, இக்குழந்தை உங்களுக்குச் சிவபெருமானால் கொடுத்தருளப் பெற்றதாகும். உங்களுடைய பாக்கியமே பாக்கியம். உங்களுடைய தவமே தவம்'' என்று புகழ்ந்தார்கள். அரிபிரமாதி தேவர்கள் புஷ்பமாரிபொழிந்தார்கள். தேவதுந்துபி முழங்கிற்று. இவ்வைபவங்களைச் சிலாதமுனிவர்கண்டு உடல் பூரித்து, அக்குழந்தையை யிருகைகளாலுமெடுத்து மார்போடணைத்து, பத்தினியாரிடம்கொடுத்து ஸ்தன்யபானஞ்செய்வித்து, பின்னர் சாதகர்மமுதலிய சடங்குகளை முறையே நடத்தி, கோதானம் பூதானம் சுவர்னதானமுதலிய தானங்களைச்செய்து, அங்கு வீற்றிருந்த பிரமன் இந்திரன் முதலிய சகலதேவர்களையும் முறைப்படி பூசித்து நின்றனர். அப்பொழுது பிரமதேவர் இந்திரனைப்பார்த்து "இப்புதல்வன் யாவருக்கும் ஆனந்தமளிப்பவனுகையால் நந்தீசன் என்று அழைக்கப்பெறுவான்'' என்றனர். முனிவர்கள் இக்குழந்தை சிலையையருந்தித் தவஞ்செய்தவரின் புதல்வனுகையால் சைலாதி

யென்றும் அழைக்கப்படுவான் என்றூர்கள். இவ்வாறு யாவரும் அக்குழந்தைக்கு நந்தீசன் என்றும் சைலாதி என்றும் நாமகரணஞ் செய்தபின்னர் சிலாதமுனிவர் அவர்களனைவரையும் உபசரித்து யாகத்தை நிறைவேற்றித் தமதாச்சிரமமடைந்தனர்.

(இன்னும்வரும்,)

வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்.

ஐரோப்பியர்கள் தங்கள் சமயப் பாதுகாப்பின்பொருட்டு உலகடங்கலும் அளவற்ற சபைகளையும், பாடசாலைகளையும், மடங்கள் முதலியவற்றையும் தாபித்து வைத்திருப்பதுபோலவே, அளவற்ற அச்சுக்கூடங்களும் வைத்து அளவற்ற பத்திரிகைகள் வெளியிடுகின்றூர்கள். தங்கள் சமயநூல்களை உலகத்திலுள்ள பாஷைகள் பலவற்றிலும அச்சிட்டு மிகவும் குறைந்தவிலைக்கு விற்பதன்றி, இலவசமாகவுங் கொடுக்கின்றூர்கள். அவர்கள் அவ்வாறு சமயபரிபாலனஞ் செய்தலைப் பலவருடங்களாகப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தும், சைவசமயிகளாகிய நம்மவர்கள் தங்கள் சமயப்பாதுகாப்பினிமித்தம கவலையற்றவர்களாய், அறிவும் ஆற்றலும் அபிமானமும இல்லாதவர்களைபபோல் வாளாவிருந்துகொண்டு, ஐரோப்பியர் செய்வதில் பதினாயிரத்தில் ஒருகூறும் செய்யாமலே தங்கள் சமயத்தின் ஏற்றத்தைமாத்திரம் எடுத்துப பேசிக்கொண்டிருக்கின்றூர்கள். இதனை புணர்ந்து ஏழைச் சைவாபிமான சிலர்கள் சிலர் அஞ்சி நிற்க, அஞ்சுமுகந்தோன்றில் ஆறுமுகந்தோன்றுவதுபோல், நமது ஸ்ரீமத் நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரவர்கள் முன்வந்து வித்தியாநுபாலன அச்சியந்திரசாலையை நிறுவினூர்கள். அவ்வச்சுக்கூடத்தினூல் பல அரிய நூல்கள் வெளிவந்து, சைவ உலகம் மிகுந்த நலமடைந்ததென்பதை எவரும மறுக்கமுடியாது. ஆனுல், அதில் அச்சிடும் புத்தகங்கள் அதிக விலைக்கு விற்கப்படுவதனுல் அவையெங்கும் இலேசாய்ப் பரவுதற்கிடமில்லை. அன்றியும, அவ் வச்சுக்கூடம் பொது ஜன ஆட்சியிலில்லாமல் நம்முடைய கோயில்கள் மடங்கள் முதலியவைகளைப்போலவே ஒவ்வொருவர் வசத்திலிருந்து வருகிறது. ஆதலால், அதுவும் நம்முடைய ஆலயங்கள் மடங்கள் முதலியன அடைந்துவரும் நிலைமையை அடையக் கூடுமென்று அஞ்சுகிறேம், நம்முடைய நல்லூர் ஆறுமுகநாவலரவர்களுக்

ருப் பின் "சைவாபிமானிகளென்று புறப்பட்ட பிறர் சிலரும் பொதுஜன உதவியைக்கொண்டு அச்சுக்கூடங்கள் வைத்துக் கொண்டார்களாயினும், அவை பொதுஜனங்களுக்குரியனவாயிரா மல், அவ்வாறு வைத்துக்கொண்டவர்களுக்கும் அவர்களுக்குப் பின் அவர்கள் சந்ததியார்களுக்குமே சுயார்ஜிதமும் பிதுரார்ஜித முமாயிருக்கின்றன. ஆதலால் சைவசமயிகளியாவருக்கும் பொது வாய் ஒரு அச்சுக்கூடமேனும் இல்லாக்குறையைச் சென்னைச் சிவ னடியார் திருக்கூட்டத்தினர் பலகாலும் சிந்தித்தும், தாங்கள் வெளியிட்டுவரும் இப்பத்திரிகையை மேலுமேலும் அபிவிருத்தி செய்துவர விரும்பியும், இப்பத்திரிகைக்கு 250 சைவாபிமானிகள் ஆயுள்சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்ந்து, ஒவ்வொருவரும் பத்துரூபா கொடுத்தால், 2500 ரூபா சேகரித்து அச்சுக்கூடம் தாபிக்கத் தீர்மா னித்திருக்கிறார்களென்று, சென்ற நள வருஷ ஆனிமாதப் பத்திரிகை யில் விளம்பரஞ்செய்யப்பட்டது. அவ்விளம்பரத்தின்படி இதுவரை யில் 147 ஆயுள்சந்தாதாரர்கள் சேர்ந்தார்கள். அதனால் சென்ற ஜூன் மாதத்தில் **வைதிக சைவ அச்சுக்கூடம்** எனப்பெயரிய அச்சுக்கூடம் இச்சபையினரால் தாபிக்கப்பெற்றது. இச்சபை சைவசமயிகளுக்கெல்லாம் உரித்தாதலின், சைவசமயிகள் ஒவ் வொருவரும் சொந்தம்பாராட்டி, பத்திரிகையின் சந்தாதாரர்களா கவும் ஆயுள் சந்தாதாரர்களாகவும் போஷகர்களாகவும் இருந்தும், தாங்கள் வெளியிடும் நூல்களை இவ் வைதிகசைவ அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிடுவித்தும், இவ்வச்சுக்கூடம் நாளுக்குநாள் வளர்பிறைபோல் அபிவிருத்தியடையச்செய்யுமாறு பிரார்த்திக்கின்றோம்.

இதன்பொருட்டு இதுவரையில் ஆயுள்சந்தாதாரர்களாய்ச் சேர்ந்தவர்களுள் 135 பேர் இரங்கோனில் வசிக்கும் ஸ்ரீமான்- செவு-சித-சொக்கலிங்கம்செட்டியாரவர்களாலும், ஸ்ரீமான்-மெ-செ- மெ-மெ-இராமநாதன்செட்டியாரவர்களாலுமே சேர்க்கப்பெற்றவர் கள். இவ்விரண்டுகனவான்களும் இச்சபையை முன்னர் அறியா தவர்களாயிருந்தும், பின்னர் இதின் அருமைபெருமைகளை யுணர்ந் து, அளவற்ற பிரயாசை யெடுத்துக்கொண்டு இடைவிடாமல் ஆயுள் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்து உபகரிப்பதனால் இச்சபையார் தாங்கள் விரும்பியவாறே அச்சுக்கூடம் தாபிக்கப்பெற்றார்கள். ஆதலால் வைதிகசைவ அச்சுக்கூடத்தைத் தாபித்தவர்கள் இவர்களே யாவர். இவர்கள் செய்யும் உபகாரமானது இச் சபையாரால் மாத்திரமன்றி

சைவவுலகினரியாவராலும் கொண்டாடற்பாலதாம். இவர்கள் அம்மையப்பர் திருவருளால் சகலைசுவரிய சம்பன்னராய் நீடூழிச்சுகித்து வாழ்க. இவர்கள் யாதொரு பிரதிபலனும் எதிர்பாராமல் வெறும் சைவாபிமானங் காரணமாகத் தாபிப்பித்த வைதிகசைவ அச்சுக்கூடம் நீடூழி நிலைத்தோங்குக.

ஸ்ரீ பஞ்சாக்கர மகிமை.

சிவபெருமானுக்குரிய திருமந்திரமாகவும் மந்திரங்களுக்கெல்லாம் நாயகமாகவுமிருப்பது நமசிவாய என்னும் திருவைந்தெழுத்து. இது சிவத்தையறிதற்கு ஆதாரமாயிருத்தலினால் சிவமூலமந்திரம் எனப்படும். மந்திரம் என்னும் பதம் நினைப்பவனைக் காத்தல் என்று பொருள்படும். (மன் = நினைப்பவன். திரம் = காத்தல்). யாவனொருவன் யாதொருமந்திரத்தைக் கிரமமாய் நினைப்பானோ அவனை அம்மந்திரம் காக்குமென்பது மந்திரம் என்னும் சொல்லால் அறியக் கிடக்கின்றது.

மந்திரமானது சடமாயிருத்தலால் சித்துப்பொருள்களாகிய உயிர்களை அது எவ்வாறு காக்குமெனில், மந்திரங்களெல்லாம் உயிர்களின் நன்மையைநாடி, பலவகையான அக்ஷரங்களால் நாதரூபமாய் பிரதம சிருட்டியிலேயே உண்டாக்கப்பட்டிருத்தலாலும், அவ்வக்ஷரங்களெல்லாம் சிவசத்திசொரூபமென்று வேதாகமங்களிலே சொல்லப்படுகின்றமையாலும், அவ்வக்ஷரசொரூபியாகிய சிவசத்தியே அம் மந்திரங்களை யதிட்டித்து உயிர்களைக் காக்குமென்க.

மந்திரம் வாசக மந்திரமென்றும் வாச்சிய மந்திரமென்றும் இருவகையாகச் சொல்லப்படும். இவற்றுள் வாசகமந்திரமாவது அக்கரங்களாகிய உறுப்புகளோடுங்கூடி உயிர்கள் உச்சரிக்குமாறு நாதாகாரமாய் விளங்குவது. அதில் அதிட்டானமாய் நின்று பலன் கொடுக்கும் அருட்சத்தியே வாச்சியமந்திரம் என்னப்படும்.

கரியினைத் துருத்தியினால் இடைவிடாது ஊதிவர அக்கினியானது அக்கரியினிடத்தே பிரகாசித்தல் போல், வாசக மந்திரத்தை அறிவைக்கொண்டு இடைவிடாது தியானித்துவர வாச்சியமந்திரமாகிய திருவருட்சத்திதோன்றியருள்செய்யும். இதனைக் கருடோகம் பாவனையினாலும் உணரலாகும். கருடனானது ஆதிபௌதிகக்

கருடன் எனவும், ஆதிதெய்விகக்கருடன் எனவும், ஆதியாத்மிகக்கருடன் எனவும் மூவகையாயிருக்கும். ஆகாயத்திற்பறக்கும் பறவையாகிய கருடன் ஆதிபௌதிகக் கருடன் எனவும், அக்கருடனை யுணர்த்தும் அக்கரரூபமாகிய மந்திரம் ஆதிதெய்விகக்கருடன் எனவும், அம்மந்திரத்தை அதிட்டித்துநின்று மாந்திரிகனுக்குப் பலன்கொடுக்கும் அருட்சத்தி ஆதியாத்மிகக்கருடன் எனவும் சொல்லப்படும்.

கருடமந்திரம் கைவரப்பெற்றவன், தான் வேறு அக்கருடன் வேறு என்னும் பாவனையை யறவேயொழித்து, அக்கருடனே தானாக அனன்னிய பாவனைசெய்துவந்த பயிற்சி விசேடத்தால், தன்னிடத்தில் ஆதியாத்மிகசத்தி பதியப்பெற்றவனாகின்றான். அதனால் அவன் உலகத்தில் விஷ நிவர்த்திசெய்ய வல்லவனாகின்றான். இவ்வாறே கருடனுக்குமாத்திரமன்றி எல்லாப் பௌதிகப்பொருளுக்கும் மந்திரங்கள் உண்டு என்றும், அவற்றை யதிட்டித்துப் பலன்தருவது சிவசத்தியேயாமென்றும் உண்மை நூல்கள் உணர்த்துகின்றன.

ஒருவன் தன்னைக் கருடனாகப் பாவித்துக் கருடமந்திரத்தைத் தியானித்துவர அவனிடத்தில் ஆதியாத்மிக சத்தி பதிவதுபோல், சிவோகம்பாவனைசெய்து சிவமூலமந்திரமாகிய திருவைந்தெழுத்தைத் தியானித்தலால் திருவருட்சத்தி பதிந்து மும்மலவிடம நீங்கும்.

(இன்னும்வரும்.)

கங்காதாரணம்.

கடல்சூழ்ந்த நெடிய வுலகத்தில் மிகவும் சிறப்புற்றது கோசலதேசம். அந்தக் கோசலதேசத்தில் அயோத்தியாபுரி யென்றொரு நகரமுண்டு. அந்த நகரத்தில் சூரியகுல திலகனான சகரமஹாராஜன் ஏகசக்கிராதிபதியாயிருந்து மநுநீதிகோடாமல் அரசுசெலுத்தி வருகிறகாலத்தில் அவ்வரசனுக்குப் புத்திரபாக்கியமொன்று தவிர மற்றபாக்கியமெல்லாம் அதிகரித்திருந்தன. புத்திரபாக்கிய மில்லாதிருப்பதைக் கண்டு அரசன் கனவிருத்தமுற்றுத் தன்னரசாட்சியை மந்திரிகளிடத்தொப்புவித்து தானும் தன் மனைவிய ரிருவருமாகக் காட்டிற்சென்று பரமனை நினைந்து அருமையிலும் அருமையாகிய

கொடியதவத்தை நெடுநாள் செய்துவந்தனன். சாம்பமூர்த்தி மகிழ்ந்து அவன்முன் தோன்றியருளினர். சகரன் நமஸ்காரஞ்செய்து பலவாறு புகழ்ந்து "எம்பெருமானே அடியேன் மனக்களிப்புறப் புத்திரபாக்கியத்தைக் கொடுத்தருளல் வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சாம்பமூர்த்தி மகிழ்ந்து, ஒருபுத்திரபேற்றைப் பாலித்தனர். சகரன் மறுபடியும் வணங்கி "எம்பெருமானே, அடியேனுக்கு இரண்டு மனைவியர் உளர். ஒருமனைவிக்குப் புத்திரனளித்தால் மற்றொருத்திக்கு மனவருத்தமுண்டாகும். அவளுக்கும் புத்திரபாக்கியத்தைக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று வினவ, சாம்பமூர்த்தி திருவாய்மலர்ந்தருளுவார்.

"ஓ சகரமஹாராஜனே, மற்றொரு மனைவிக்கும் புத்திரபாக்கியத்தைக் கொடுத்தனம் அந்த மனைவிக்கு அறுபதினாயிரம் புத்திரர் உண்டாவார்கள். அப்புத்திரர்கள் துர்மார்க்கராய்த் தேவர்களுக்கு இடுக்கண்செய்து முடிவில் ஒருமுனிவனுடைய கோபத்தினால் ஏககாலத்தில் மடிந்துவிடுவார்கள் முதல்கொடுத்த பிள்ளையின் வழியிலொரு புத்திரன் பிறப்பான். அவனால் உமது குலத்துக்குப் பெருங்கீர்த்தி வருவதுமன்றி வறண்டுகிடக்கிற கடல்நிறையப் புண்ணியதீர்த்தமாகிய கங்காநதி வரும்" என்றுகூறி மறைந்துவிட்டனர். சகரன் சிவபெருமானிடத்து வரம்பெற்றுத் தன் நகரத்துக்குப் போய் முன்போல் அரசாண்டு, சாம்பமூர்த்தி வரப்பிரசாதத்தின்படி மூத்தமனைவியிடத்து ஒருபுத்திரனையும், இளையாளிடத்து அறுபதினாயிரம் புத்திரர்களையும் பெற்று மகிழ்ந்து அப்புத்திரர்களைப் பாதுகாத்து வளர்த்துவந்தான். அவர்கள் சகலகலாவல்லவராகி வில் முதலிய ஆயுதப் பயிற்சியிலும் சிறந்து, வாலிபப்பருவமடைந்த காலத்தில், அறுபதினாயிரவருஷம் துர்விஷயத்தில் கருத்தைச் செலுத்தி, தேவர்களுக்கு இடுக்கண் செய்துவந்தார்கள். மற்றொரு புத்திரனோவென்றால், நற்குணமுடையவனாய் யாவர்க்கும் நலத்தையுண்டாக்கி வந்தான். சகர மஹாராஜன் தன் புத்திரர்களுக்கு விவாகம் செய்து இளவரசுபட்டத்தை மூத்தாள்பெற்ற சுகுணபுத்திரனுக்குக் கட்டி மகிழ்வுடன் அரசுசெலுத்திவந்தான்.

சுகுணமுள்ள புத்திரன் தந்தையைவிட எண்மடங்கு சிறக்கக் குடிகளைப் பாதுகாத்து இளவரசுப் பட்டத்துக்குரிய செய்கையை நடத்தி தன் மனைவியோடு கூடி ஒரு சுகுண புத்திரனைப் பெற்றான்.

அதைச் சக்கிரவர்த்திக்கண்டு சந்ததி உண்டாயிற்றென்று மகிழ்ந்து அஸ்வமேத யாகத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கருதி யாகத்துக்குத் தகுந்த குதிரையை யழைப்பித்து, வேதவேதியர்கள் குழாம் நெருங்க யாககுண்டம் புதுக்கி, யாகதீக்ஷை வகித்து, குதிரையைப் பூசித்து, பூமிவலம்வர வேண்டி, தன்புத்திரர்களனைவரையும் அஸ்வத்தின் பின்னனுபபினன். புத்திரர்கள் பூமிபிரதக்ஷிணமாக அஸ்வத்தை நடத்திக்கொண்டு வருகிறபோது தேவதூதர்கள் சகரசக்கிரவர்த்தி அஸ்வமேதயாகஞ் செய்யக் கருதி அஸ்வத்தை பூமிபிரதக்ஷிணஞ்செய்ய அனுப்புவித்ததை இந்திரனுக்குத் தெரிவித்தனர். இந்திரன் அந்தச் சகரருடனே போர்செய்வதற்கஞ்சி மாயையால் வெற்றியடையவேண்டுமென்று கருதி அநத அஸ்வம் ஈசானதிசைக் கடலருகில் வந்திருந்தபோது அதைஅத்திசையின் பாதலத்தில் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்த கபிலமுனிவர் வனத்தில் ஒருமாயையால் கொண்டுவந்து விட்டுப்போயினன். சகரர் அறுபதினாயிரம் பேர்களும், அஸ்வத்தைக்காணாமல் ஈசானதிசையின் பாதலத்தில் செல்ல விரும்பி பூமியைத் தோண்டிச சென்றபோது கபிலமுனி வனம் தோன்றிற்று. சகரர் அறுபதினாயிரவரும அட்டகாசஞ் செய்து அம்முனிவரை யெதிர்த்தாாகள். அம்முனிவர் அதைக் கண்டு "நாம் ஒருகுற்றமும் செய்யாதிருக்க இவர்கள் நம்மேல் பெருங்கூட்டமாகப் போர்க்கெழுந்தார்கள். இவர்கள் யாராயிருந்த போதிலும் நமக்கென்ன" வென்று கோபத்தீசொலிக்க கண்ணினால் நோக்கினார். அதனால் பரமன் கண்ணெதிர்ப்பட்ட காமனைப் போல் அறுபதினாயிரம் பேரும் மூத்தாள் குமாரனும் வெந்து சாம்பராயினர். அதைச் சகரசக்கிரவர்த்தி அறிந்து, யாகதீக்ஷை வகித்தபடி ஓடோடிச் சென்று கபிலரை வணங்கித் துதித்து நிற்க, கபிலர் மகிழ்ந்து சொல்லுகிறார்.

"ஓ சக்கிரவர்த்தி, உமது குதிரை நமது வனத்தில் வந்திருந்ததை தெரியாமல் உமது புத்திரரைக்கொன்றுவிட்டோம். மிஞ்சிப்போனதற்கு வருத்தபபடுவதிற் பயனில்லை. உமது அஸ்வத்தைக் கொண்டு போய் யாகத்தை நிறைவேற்றிக்கொள்ளும்" என்று விடைகொடுத்தனர். சக்கிரவர்த்தியாகிய சகரன் அஸ்வத்தைக் கொண்டுவந்து யாகத்தைக் கிரமப்படி நிறைவேற்றித் தானதருமங்களைச்செய்து முன்போல அரசுசெலுத்தி, தன் மூத்தமனைவியினிடமாகப் பெற்ற குமாரனுக்குப் பிறந்த வங்கிஷைமந்தனுக்குப் பட்டத்தைக்கட்டி

அவனுக்குச் சகரர் அறுபதினுயிரவர் மடிந்ததைத் எடுத்துரைத்து அவர்கள் நற்கதி அடையும்படி ஒழுகுமாறு கூறித் தான் சொர்க்கலோகமடைந்தான். வங்கிஷமைந்தன் மகுடாபிஷேகனுகி ஒருகன்னிகையை மணந்து திலீபன் என்னும் புத்திரனைப் பெற்று அரசுசெய்து பிதுரர்களை நல்லகதியி லேற்றுவிக்கும்பொருட்டுத் தான் நல்வழியில் நடந்து, தன் கால முடிவாவதைக் கண்டு தன்புத்திரனாகிய திலீபனுக்குப் பட்டங்கட்டி பிதுரா புண்ணியலோக மடையாதிருப்பதையுரைத்து வனத்துக்குச்சென்று தவஞ்செய்து சொர்க்கலோகமடைந்தான்.

திலீபன் மகுடாபிஷேகனுகி ஒருகன்னிகையைமணந்து ஒருகுமாரனைப்பெற்று அரசுசெய்து பிதுர்களுக்கு நன்மையுண்டாக்கத் தன்னால் கூடியமட்டும் நன்முயற்சிசெய்து தன் ஆயுள் முடிவாவதைக் கண்டு தன்புத்திரனுக்குப் பட்டங்கட்டி பிதுரருடைய வரலாற்றைக்கூறி அவர்கள் சுகமடையச்செய்யுமாறு கட்டளையிட்டுத் தான் சொர்க்கலோகம் சென்றான். அந்த ராஜகுமாரன் மகுடாபிஷேகனுகி ஒருகன்னிகையை மணந்து பகீரதனைப்பெற்றுத் தன் பட்டத்தை அப்புத்திரனுக்குக் கட்டி பிதுரர் வரலாற்றைக் கூறிச்சொர்க்கலோகமடைந்தான். பகீரதன் தந்தைவாக்கியத்தைச் சிரமேற்கொண்டு தன்னரசை மந்திரிகளிடத்தொப்புவித்து வசிஷ்டமஹாமுனிவரை வணங்கிப் பிரமனைநோக்கித் தவஞ்செய்வதற்கு மந்திரோபதேசம் பெற்றுக்கொண்டு, தவவேடங்கொண்டு வனத்திற்சென்று பதினுயிரம் வருஷம் தவஞ்செய்தனன். பிரமதேவர் பிரசன்னமாய் தவஞ்செய்யுங் காரணமென்னென்று பகீரதனை வினவினர். பகீரதன் வணங்கி "ஸ்வாமி எங்கள் மூதாதைகள் கபிலருடைய கோபத் தீயினல் வெந்து சாம்பராயினர். அவர்கள் புண்ணியலோகமடையும்படி கிருபைகூர வேண்டும்" என்று வேண்ட, பிரமதேவர் அவனை நோக்கி "ஓ பகீரதா, உங்கள் மூதாதைகள் நல்லகதியடையவேண்டுமென்றால், ஆகாயத்திலிருக்கிற கங்கை பூமியில் வருதல்வேண்டும். அப்போது அக்கங்கையில் உங்கள் முன்னோர்களின் அஸ்தி நனையும். அஸ்தி நனைந்தமாத்திரத்தில் உங்கள் முன்னோர்கள் புண்ணியலோகமடைவர். அக்கங்கை பூமியில்வந்தால் பூமிபொறுக்காது. அதனைச் சாம்பமூர்த்தி யல்லது மற்றொருவர் பொறுக்கமாட்டார்கள். நீ அந்தச் சாம்பமூர்த்தியை நினைத்து தவஞ்செய்" என்று கூறி மறைந்து விட்டனர். பகீரதன் பிரம

தேவர் கட்டளைப்படி, சாம்பமூர்த்தியை நோக்கிப் பதினாயிரம் வருஷம் தவஞ்செய்தான். சிவபெருமான் அவன் தவத்திற்கிரங்கி உமாசகிதராய்க் காட்சிகொடுத்தருளினர். பகீரதன் அவரைப் பணிந்து வாயாரத் தோத்திரஞ்செய்து, கங்கையைப் பூமியில் வருவிக்குமாறு வேண்டினன். சிவபெருமான் கங்கையை நோக்கித் தவஞ்செய்யுமாறு கட்டளையிட்டு மறைந்தனர். பகீரதன் ஐயாயிர வருடம் கங்கையைநோக்கித் தவஞ்செய்தான். கங்காதேவியானவள் ஒரு கன்னியுருக்கொண்டு அவன்முன்தோன்றி "ஓ பகீரதா, நான் பூமியில்வரின் என்வேகத்தைப் பொறுப்பவர் சர்வவல்லமையுடைய சிவபெருமானொருவரேயன்றி வேறொருவருமிலர். அவர் என்னைத்தாங்காவிடில் உலகம் பாதலமடைந்து பாழாய்விடும். ஆதலால் என்னைத் தாங்குமாறு அவ்விறைவனைநோக்கித் தவஞ்செய் என்றுகூறி மறைந்தனள். பகீரதன் மறுபடியும் பலவருடம்வரையில் சர்வேசுவரனை நோக்கித் தவஞ்செய்தனன். மறுபடியும் சிவபெருமான் அரிபிரமாதிதேவர்கள் புடைசூழப் பார்வதிசமேதராய் காட்சிதந்தருளி, கங்கையை நினைந்தமாத்திரத்தில் அவள் அண்டங்களைப் பிளந்துகொண்டு அதிவேகமாய்ப் பூமியைநோக்கி வந்தனள். வரும்போது அக்கங்கை தனது உக்கிரத்தைச் சிவபெருமானுக்கறிவிக்க வருவாள்போல்செருக்குற்று வருதலும், இறைவனார் அவளைச் செருக்கடங்குமாறு ஒருசிறு துளியளவாகச்செய்து, புல்லின் நுனியில் தங்கியிருக்கும் ஒருசிறு பனித்திவலைபோல், தமது சடாமகுடத்தில் தங்கியிருக்கச்செய்தனர். கங்கை மிகவும் பிரயாசையோடு வெளிவர யத்தனித்தும் முடியாமல் பலவருடங்களாக அச்சடாமண்டலத்தில் மோகமடைந்து கிடந்தனள். மறுபடியும் பகீரதன் சர்வேசுவரனை நோக்கித் தவஞ்செய்தனன். சிவபெருமான் மறுபடியும் அவனுக்கிரங்கி அவன் முன்தோன்றி "ஓ தவசிரேஷ்டனே, பிதுரர் நற்கதியடையவேண்டி உன்னைப்போல் அரிய தவஞ்செய்தார் வேறொருவருமிலர். உன்னால் உன்முன்னோர்மாத்திரமன்றி உலகடங்கலும் இன்புறும். கங்கை உன்னைத் தொடர்ந்து வருமாறு செய்வேன். நீ உன் மூதாதையர் கபிலமுனிவனால் வெந்து நீறாயிருக்குமிடத்திற்குப் போகக்கடவாய்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளி, இமயமலையிலிருக்கும் பிந்துசரசு என்னுமிடத்தில் கங்காநதியைவிட்டனர். அந்நதி ஹ்லாதினி, பாவனி, நளினி, என்னும் மூன்று நதிகளாக கிழக்குநோக்கியும், சுசக்ஷு, சீதை, சிந்து என்

லும்-மூன்று நதிகளாக மேற்குநோக்கியும், மற்றொருநதியாக பகீர தன் முன்னே இரதத்திலேறிச்செல்ல அவன் பின்னும் சென்றது. அது சென்ற வழியில் தவஞ்செய்துகொண்டிருந்த சன்னுமுனிவரின் ஆசிரமம் அழிந்துவிடுதலும் அம்முனிவர் கோபங்கொண்டு அதனைப் பானஞ்செய்துவிட்டனர். பகீரதன் அதனால் கனவருத்த முற்று அம்முனிவரை வணங்க, அம்முனிவர் அக்கங்கையைத் தமது காதின்வழியாய் வெளியில்விட்டனர். பிறகு அக்கங்காநதியானது கபிலவனத்தையடைந்து தனது புனிதநீரால் சகரர் அறுபதினாயிர வருடைய அஸ்திகளின் மேற்பாய்ந்தது. உடனே அவர்களியாவரும் பாபவிமோசனமடைந்து புண்ணியலோகங்களைப் பெற்றார்கள். பிறகு கங்கையானவள் அதற்குமுன் அகத்தியமுனிவர் உண்டதனால் வறண்டுகிடந்த சமுத்திரத்தைத் தனது நீரினால் நிரப்பி நதி யுருவத்தோடு உலகமுய்ய வீற்றிருப்பாளாயினள்.

தனது மூதாதைகள் நற்கதியடையவேண்டிப் பகீரதன் செய்த முயற்சிகளும் அவற்றால் அவனுக்கு நேர்ந்த இடையூறுகளும் அளவில. அதனால் உலகில் "பகீரதப் பிரயத்தினம்" என்று வழங்கலாயிற்று.

கங்கை பகீரதன் பொருட்டு இந்நிலவுலகுக்கு வந்தமையால் பாகீரதி எனவும், சன்னுமுனிவர் உண்டு வெளிப்படுத்தியதனால் சானவி யெனவும் பேர் பெற்றனள். இவையன்றியும் அமுதோதகை, அச்சுதை, அனகை, அதுலை, அநந்தை, அபிராமை, கமலை, கவுரி, கந்தவதி, கரந்தை, கலியாணி, உமை, யாமளை, ஆனந்தவல்லி, ஏகை, உதாரை, ஓங்காரை, விமலை, தாரை, பராநந்தை, விபூதி, தேசை, ஆசாரை, அகோரை, பராசத்தி, காந்தி, துர்க்கை, நிராலம்பை, வரதை, காமரூபை, திரிபதகை, அபையை, வசுதாரை, பரை, ஈசுரை, வல்லபை, சொரூபை, பானுமதி, சூலினி, விசையை, பிரதை, அநுதனுதை, தவரூபை, மாதா, விபாவரி, சத்தி, வினதை, சீலவதி, தானசாரை, குணதீதை, சித்திரரூபை, இரதி, வாமதேவி, மந்தாகினி, வாணி, பத்திரை, லீலாவதி, சாந்தை, பவானி, நிமலை, மாலினி, வேதமுதல்வி, ஆரியை, காயத்திரி, வேகவதி, அம்பிகை, இந்திரஸ்துதி, சந்தினி, போகவதி, கலாவதி, யோகினி, மாதவி, புண்ணியை முதலியனவாக எண்ணிறந்த திருநாமங்களிருக்கின்றன.

கிருதயுகத்தில் யோகசாதனத்தாலும், திரேதாயுகத்தில் தவஞ் செய்தலாலும், துவாபரயுகத்தில் ஞானத்தாலும், கலியுகத்தில்

கங்காஸ்நானத்தாலும் முத்தியுண்டாம் என்று காசிகண்டத்திற் கூறப்பட்டது.

கங்கை ஹிமவானுடைய புத்திரியாய் மேனை யென்னுந் தாய் வயிற்றிலுதித்து, உமாதேவியாருக்கு மூத்த சகோதரியாய் குடிலை யென்னு நாமத்தோடு வளர்ந்துவருநாளில் துவாதசாதித்தர், ஏகாதசருத்திரர், அஷ்டவசுக்கள் முதலாகிய தேவகணங்களெல்லாம் வந்து பிரமலோகத்திற்கு அழைத்துக் கொண்டுபோனார்கள். அவ்விடத்திலிருந்த தேவர்கள் பிரமாவை நோக்கிக் "குமாரஸ்வாமியை யுண்டாக்க விருப்பவள் இவள்தானோ?" என்று கேட்க, பிரமா "சிவபெருமானுடைய உக்கிரதேஜஸைத் தரிக்க இவள் வல்லவளல்லள். ஆதலால் இவளை விட்டுவிடுங்கள்" என்றனர். அதைக்கேட்ட குடிலையானவள் கோபங்கொண்டு பிரமாவைநோக்கி "சிவபெருமானுடைய உக்கிரவீரியத்தைத் தாங்கும்படியான சத்தியை நான் தவஞ்செய்து பெறுவேன், இதோ பாரும்" என்றனள். அதனால் பிரமதேவர் கோபங்கொண்டு "நீயென்வார்த்தையைக் கடந்தாயாகலின் ஜலரூபமாகக்கடவாய்" என்று சபித்தனர். அவ்வாறு சாபக்கிரஸ்தையாய்ச் சலரூபத்தையடைந்த குடிலையானவள் உக்கிரவேகத்தோடு பிரமலோகமுழுவதும் ஆவரித்தனள். அவ்வாறு ஆவரித்தலும், பிரமதேவர் இருக்கு எசுர் சாமம் அதர்வணங்களாகிய நான்குவேத மந்திரங்களால் அதிக்கிரமியாவண்ணம் கட்டிவைத்தனர். பிறகு பகீரதன் தவத்தால் நிலவுலகத்திற்குவந்தனள். இச்சரித்திரம்வாமனமுதலிய புராணங்களிலும் இராமாயணம் பாரதமுதலிய நூல்களிலும், விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

திருவாசகம்.

மலைமகளை யொருபாகம் வைத்தலுமே மற்றொருத்தி
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாயுமதுவென்னேடீ
சலமுகத்தாலவன்சடையிற்பாய்ந்திலளேற்றரணியெல்லாம்
பிலமுகத்தேபுகப்பாய்ந்துபெருங்கேடாஞ்சாழலோ.

திருந்தாண்டகம்.

அறுத்தானையயன்றலைக ளஞ்சிலொன்றை யஞ்சாதே வரையெடுத்த வரக்கன் றோள்க— ளிறுத்தானை யெழுநரம்பினிசை கேட்டானை யிந்து வினைத்தேய்த்தானை யிரவிதன்பற்—பறித்தானைப் பகீரதற்கா வானோர் வேண்டப் பரந்திழியும் புனற்கங்கை பனிபோலாகச்— செறுத்தானைத் திருவீழிமிழலையானைச் சேராதார் தீநெறிக்கே சேர்கின்றாரே.

இச்சரித்திரத்தினை யறியாமல் பலர் சிவபெருமானுக்கு மனைவிமார் இருவர் உளர் எனவும், அவர்களுள் ஒருத்தியைத் தலைமேல் சுமந்துகொண்டிருக்கிறார் எனவும், இன்னும் பலவாறாகவும் உளறுவர்.

நமது பத்திரிகையின் தாமதம்.

இச்சபையார் அச்சுக்கூடம் வைத்துக்கொள்ளுமுன் மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களின் அனுமதிபெறவேண்டியிருந்தமையாலும், அது பெற்றபிறகு அச்சுக்கூடச் சாமான்களை ஒவ்வொன்றாய்ச் சேகரிக்க வேண்டியிருந்தமையாலும், அச்சுகளையெல்லாம்புதியனவாய் வார்ப்பித்தமையாலும், தற்கால யுத்தத்தால் அச்சுக்கூடச் சாமான்கள் எளிதாய்க்கிடைக்காமையாலும், மாஜிஸ்ட்ரேட் அவர்களிடம் நமது வைதிக சைவ அச்சுக்கூடத்தில் பத்திரிகையை அச்சிடுவதற்கு அநுமதிபெற்றிருந்தமையால் வேறு அச்சுக்கூடத்தில் அச்சிட இயலாமையாலும், எதிர்பாராமல் நேரிட்ட வேறு சில இடையூறுகளாலும், சென்ற சூன்மீ பத்திரிகையை அம்மாதமே வெளியிடயியலாமல் நிகழும் சூலைமாதப் பத்திரிகையோடு சேர்த்து மூன்று பாரத்தில்வெளியிடநேர்ந்தது. அடுத்த ஆகஸ்டுமாதப்பத்திரிகையும் மூன்று பாரங்கொண்டதாக மாதாரம்பத்தில் வெளிவரும். அதன் பின்னும் நம்முடைய வைதிக சைவ அச்சுக்கூடத்தின் பயனாக ஒவ்வொரு மாதப் பத்திரிகையையும் அவ்வம்மாதாரம்பத்தில் மூன்று பாரமாக வெளியிட்டுவர உத்தேசித்திருக்கிறோம். இவ்வுத்தேசம் நிறைவேறுமாறு சிவநேயச்செல்வர்களின் உதவியையும், சிவபெருமான் திருவருளையும் பிரார்த்தித்து, இச்சமயம் நேரிட்ட நெடுந் தாமதத்தால் எம்மை வெறுத்தலின்றிப் பொறுத்துக்கொண்டிருந்த அன்பர்களனைவர்க்கும் வந்தனமளிக்கின்றோம்.

சைவ பாடசாலை.

ஸ்ரீமான்-யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் தருமம்.

இச்சபையார் இதுகாறும் தங்கள் பாடசாலையை ஒரு வாடகைவீட்டில் வைத்து நடத்தி, மாதமாதம் பத்துரூபா குடிக்கூலி கொடுத்துக்கொண்டிருந்தார்கள். சென்ற சூன்மாதத்தில், இச்சபையின் போஷகராகிய ஸ்ரீமான்-யஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் (Dubash, Messrs. Best & Co.,) அவ்வீட்டை 1500 ரூபா கொடுத்து வாங்கிப் பாடசாலைக்குக் கொடுத்திருப்பதுமன்றி பிள்ளைகள் விளையாடுதற்கு அவ்வீட்டுக்கடுத்த நிலத்தையும் முப்பதுவருட வாடகைக்கு வாங்கிக்கொடுத்திருக்கிறார்கள். அன்றியும்

அதில் விசாலமான கட்டடம் கட்ட ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இது மூன்றுமாதத்திற்குள் நிறைவேறி விடக்கூடும்.

இப்பாடசாலை இதுவரையில் மூன்றாந்தரத்ததாயிருந்தது. இப்போது (Second Grade) இரண்டாந்தரத்துப் பாடசாலையாக்கப் பெற்றது. இனி இப் பாடசாலை "ஸ்ரீமான்-யூஸ். இரத்தினவேல் செட்டியாரவர்கள் சைவபாடசாலை" யென்று வழங்கப்பெறும்.

இராஜாங்கப்பாடசாலைப் பரிசோதகர் பிரமஸ்ரீ T. சாமிநாத அய்யரவர்கள் B. A, L. T. நிகழும் 1917ஆ ஜூலை௴ இப்பாடசாலையைப் பரிசோதித்து, பிள்ளைகள் செய்து காட்டிய கண்ணப்ப நாயனார் நாடகத்தையும், பிள்ளைகளின் கல்வித்திறத்தையும், பாடசாலை நடைபெறும் முறைமையையும் கண்டு மிகவும் களிகூர்ந்தனர்.

தாம் செய்துவரும் பலவிதமான தருமங்களின் இடையில், நமது பாடசாலையை யாதரித்துச் சைவசமயபரிபாலனஞ் செய்விக்கும் புண்ணியமும் புகழும் வாய்ந்த நமது செட்டியாரவர்கள் அம்மையப்பர் திருவருளால் அளவிலா வாயுளும் குறைவிலாச் செல்வமும் பெற்று இனிது வாழ்க.

ஆயுள் சந்தா.

இரங்கோனிலிருக்கும் ஸ்ரீமான் செவு-சித-சொக்கலிங்கம்செட்டியாரவர்களும், ஸ்ரீமான் மெ-செ-மெ-மெ-இராமநாதன்செட்டியாரவர்களும், முன்னே 108 ஆயுள் சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்ததுமன்றி மறுபடியும் 27 ஆயுள்சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துபகரித்தார்கள்.

கொத்தமங்கலத்திலிருந்து சமீபத்தில் இரங்கோனுக்குப்போயிருக்கும் ஸ்ரீமான் தெ-பழ-சித-சதாசிவம்செட்டியாரவர்கள் 10 ஆயுள்சந்தாதாரர்களைச் சேர்த்துபகரித்தார்கள். இவர்கள் நமது வைதிக சைவ அச்சுக்கூடத்தில் முதல் முதலாக மெய்கண்டசாத்திரம் பதினான்கும் அச்சிட முயன்று வருகின்றார்கள்.

1917௵ ஏப்பிரல்மீ பத்திரிகையில் காட்டிய ஆயுள்சந்தா தாரர்களுக்குப்பின் சேர்ந்தவர்களின் விலாசங்கள் வருமாறு:—

300 ஸ்ரீமான், ப-கா-அ-சுப்பிரமணியம் செட்டியாரவர்கள்
11, Mogul Street, Rangoon.

301 ,, வி-சா-சோமசுந்தரம் செட்டியாரவர்கள்
Dedaye (Pyapon Dist.) Burma.

741 ,, சா-ராம-அரு-பஞ்சநதஞ் செட்டியாரவர்கள்
Dedaye (Pyapon Dist.) Burma.

117 ,, மெ-மு-பள-ஆண்டிதைவேலன் செட்டியாரவர்கள்
Dedaye (Pyapon Dist.) Burma.

850 ,, அள-மெ-சு-முத்துராமஞ் செட்டியாரவர்கள்
Pyapon, Burma.

302 ,, சா-லெ-ராம-செல்லம் பிள்ளையவர்கள்
Thongwa (Hanthawaddy Dist.) Burma.

303 ,, ப-அரு-சிதம்பரம் செட்டியாரவர்கள்
Zigon (Prome Dist,) Burma.

984 ,, சா-ராம-அரு-ராமசாமிச் செட்டியாரவர்கள்
Kungyagone (Hanthawaddy Dist.) Burma.

658 ,, சு-பள-கரு-நாகப்பச் செட்டியாரவர்கள்
Kungyagone (Hanthawaddy Dist.) Burma.

1132 ,, சொ-மு-சு-வேலாயுதம் செட்டியாரவர்கள்
Kungyagone (Hanthawaddy Dist,) Burma.

118 ,, அ-மு-க-காசிவிஸ்வநாதம் செட்டியாரவர்கள்
Kungyagone (Hanthawaddy Dist,) Burma.

1097 ,, வ-லெ-இலக்ஷ்மணன் செட்டியாரவர்கள்
Kungyagone (Hanthawaddy Dist,) Burma.

742 ,, ரா-ம-பெ-பெரியண்ணப்பிள்ளையவர்கள்
Kungyagone (Hanthawady Dist.) Burma.

304 ,, கண-க-சொ-சொக்கலிங்கம் செட்டியாரவர்கள்
85, Mogul Street, Rangoon.

305 ,, ராம-பி-சு-சுப்பிரமணியம் செட்டியாரவர்கள்
Nachandupatti (Via Trichy.)

306 ,, வ-அ-சு-ப-சுப்பிரமணியம் செட்டியாரவர்கள்
Viraichilai (Via Trichy.)

307 ஸ்ரீமான், மு-பழ-சித-சிதம்பரம் செட்டியாரவர்கள்
Kothamangalam-Via, Trichy.
308 ,, அரு-ராம-அ-சிதம்பரம் செட்டியாரவர்கள்
Myaungmya-Via, Rangoon.
851 ,, சி-ராம-அ-மெய்யப்ப செட்டியாரவர்கள்
Thegon-Via, Rangoon.
852 ,, சி-ராம-அ-மெய்யப்ப செட்டியாரவர்கள்
Deiku, Via, Rangoon.
309 ,, அரு-பெ-ராம-ப-சோமசுந்தரம் செட்டியார்வர்கள்
Thegon, Via, Rangoon.
1098 ,, சு-சொ-லட்சுமணஞ் செட்டியாரவர்கள்
Nathalin, Via, Rangoon.
18 ,, வெ-ராம-அருணாசலம் செட்டியாரவர்கள்
Paungde, Via, Rangoon.
119 ,, சி-ராம-சி-கருப்பஞ் செட்டியாரவர்கள்
Mandalay.
659 ,, கே-நீலகண்டச் செட்டியாரவர்கள்
நாகூர் ஷாப, Nagore.

சமீபத்திற் சேர்ந்த 13 ஆயுள்சந்தாதாரர்களின் விலாசங்கள் மற்றொரு பத்திரிகையில் வெளிவரப்பெறும்.

பிழை திருத்தம்.

சைவம் 3-வது மலர் 70-வது பக்கத்தில் 98-வது இலக்கம், "வெ-ராம-வேகுப்பட்டி" என்பதை "லெ-ராம வேகுப்பட்டி" என்று திருத்திக்கொள்க.

சைவம் 3-வது மலர் 85-வது பக்கத்தில் "அருளினுலுரைத்த" என்னும் தொடக்கத்துச் செய்யுளில் "இருளுலாநிரயத் திட்டிரும் பவந் தீர்ப்பன்" என்பதை "இருளுலா நிரயத் துன்பத் திட்டிரும் பாவந் தீர்ப்பன்" என்று திருத்திக்கொள்க.

அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டின் வரலாறு.

அநாதி முத்த சித்ருபராகியும் சகல புவன கர்த்தராகியும் எழுந்தருளியிருக்கின்ற முழுமுதற் கடவுள் சிவபெருமானே என்று ஆன்மாக்கள் துணிந்து வழிபட்டு உய்யும்பொருட்டுப் பல

அற்புதங்களினாலே சைவசமயத்தைத் தாபித்தருளிய திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள், திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள், சுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள், என்னும் சமயாசாரியர்கள் மூவரால் திருவாய்மலர்ந்தருளிய தமிழ் வேதமாகிய தேவாரம் லட்சத்திரண்டாயிரம் திருப்பதிக முடையது. அவைகளுள் எழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப் பதிகம் நிற்க மற்றவை மறைந்துபோயின. அவ்வெழுநூற்றுத் தொண்ணூற்றேழு திருப்பதிகங்களையும், திருவாரூர்த் தியாக ராஜப்பெருமான் திருவருளால், செங்கோல் நடாத்திய அபய குல சேகரசோழ மகாராசாவுடைய வேண்டுகோளின்படி திருநாரை யூர்ப் பொல்லாப்பிள்ளையாருடைய மாணாக்கராகிய நம்பியாண்டார் நம்பி ஏழு திருமுறைகளாக வகுத்தருளினார். அவ்வேழும் அடங் கிய திருமுறை அடங்கன்முறை எனப்படும்.

கல்வியறிவொழுக்கங்களால் சிறப்புற்று விளங்கிய சிவாலய முனிவர் அவ்வடங்கன்முறையினது மகிமையையும் அதனை நாடோ றும் விதிப்படி சிரத்தையோடு பாராயணஞ்செய்யின் முத்திசித் திக்குமென்பதனையும் அறிந்து, தாம் அப்படிப் பாராயணஞ்செய்ய ஆசைகொண்டார். அது நிறைவேறுதல் கூடாமையால் வருத்த முற்று, சிதம்பரத்தை யடைந்து, கனகசபையின்கண்ணே ஆனந்த தாண்டவஞ் செய்தருளிய சபாநாதரை வணங்கி, தமது கருத்து நிறைவேறும்பொருட்டு அனேககாலம் அருந்தவஞ்செய்தனர். அப் பொழுது சபாநாயகர் திருவருளினாலே, "சிவாலயமுனிவனே, நீ பொதியமலையிலிருக்கிற அகத்தியமுனிவனிடத்தே செல்வாயாயின் உன் கருத்து நிறைவேறும்" என்று ஓரசரீரிவாக்குத் தோன்றிற்று. அதுகேட்ட சிவாலயமுனிவர் மனமகிழ்ந்து, சிற்சபாநாதரைவண ங்கி, விடைபெற்றுக்கொண்டு சென்று, பொதியமலையை யடைந்து அகத்தியமகாமுனிவரைச் சிந்தித்து, மூன்றுவருஷகாலம் அருந் தவஞ்செய்தார். அகத்தியமகாமுனிவர் அவருக்கு வெளிப்பட்டு, அடங்கன்முறை முழுவதையும் அவருக்குபதேசித்து, அதினின்றும் இருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களை எடுத்துத் திரட்டி, "இவைகளை நாடோறும் பாராயணஞ்செய்பவர்கள் அடங்கன்முறை முழுவதை யும் பாராயணஞ்செய்பவர்களாவர்கள்" என்று திருவாய்மலர்ந்து, மறைந்தருளினார். சிவாலயமுனிவர் அப்படியே இவ்விருபத்தைந்து திருப்பதிகங்களையும் நெடுங்காலம் பாராயணஞ்செய்து சிவபெருமா னுடைய திருவருளைப்பெற்றார்.